

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 51

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 februarie 1999

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 135 din 20 octombrie 1998 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996, cu modificările ulterioare	1-2	din Legea nr. 47/1991 privind constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor	4-5
Decizia nr. 149 din 27 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată.....	3-4	Decizia nr. 170 din 10 decembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997.....	6-7
Decizia nr. 159 din 10 noiembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 lit. a)		Decizia nr. 179 din 17 decembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Legea nr. 42/1993 privind accizele la produsele din import și din țară, precum și impozitul la țiteiul din producția internă și gazele naturale	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 135 din 20 octombrie 1998

privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996, cu modificările ulterioare

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Cornel Martin Doldur — judecător
Kornel Bokár — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stăniș — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Cornel Ștefănescu — magistrat onorabil

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, ridicată de Societatea Comercială „Compress Advertising” — S.R.L. din Constanța și de Constantinescu Nicușor în Dosarul civil nr. 8.879/1997 al Judecătoriei Constanța.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 octombrie 1998 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 27 noiembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 8.879/1997, Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, ridicată de Societatea Comercială „Compress Advertising” – S.R.L. din Constanța și de Constantinescu Nicușor într-o cauză civilă privind soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare contravențională, încheiat de Garda Financiară Constanța.

În motivarea excepției se susține că aceste prevederi sunt neconstituționale, deoarece încalcă atât dispozițiile art. 41 alin. (2), privitoare la ocrotirea proprietății private, în mod egal, indiferent de titular, cât și dispozițiile art. 41 alin. (8) din Constituție, potrivit cărora bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Autorii excepției contestă, în esență, măsura confiscării sumelor care depășesc plafonul stabilit la art. 5 alin. 2 lit. c) pentru efectuarea de plăți sau încasări în numerar între persoane juridice, susținând că „nu se poate ca amenda să fie aplicată unei anumite persoane fizice sau juridice, iar confiscarea să se dispună în raport cu altă persoană fizică sau juridică”.

Exprimându-și opinia, instanța apreciază că prevederile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 sunt neconstituționale în raport cu art. 41 alin. (2) din Constituție.

În conformitate cu art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul arată că art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 26 august 1997, „în sensul că sancțiunea confiscării speciale a sumelor de bani plătite în numerar peste plafonul prevăzut în art. 5 alin. 2 lit. c) a fost înlăturată, fiind păstrată doar sancțiunea amenzii contravenționale, care se aplică persoanelor fizice vinovate, această prevedere neputând fi socotită în contradicție cu textul art. 41 alin. (1) din Constituția României,

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996, cu modificările ulterioare, ridicată de Societatea Comercială „Compress Advertising” – S.R.L. din Constanța și de Constantin Nicușor în Dosarul nr. 8.879/1997 al Judecătoriei Constanța.

D. finitivă

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

care se referă la garantarea dreptului de proprietate în limitele și condițiile legii”. În consecință, se consideră că excepția de neconstituționalitate invocată de Constantinescu Nicușor și de Societatea Comercială „Compress Advertising” – S.R.L. este, „în ce privește art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, lipsită de obiect, iar referitor la art. 6 alin. 2 din aceeași ordonanță este neîntemeiată”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 (aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996), astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 26 august 1997, ordonanță aprobată și modificată prin Legea nr. 88/1998), prevede că „încasările zilnice în numerar pentru fiecare casierie de la o persoană juridică nu pot depăși plafonul stabilit la art. 5 alin. 2 lit. c)”, iar alin. 2 al aceluiași articol stabilește faptele ce constituie contravenție, precum și modalitatea de sancționare a lor.

Acest text nu mai prevede măsura confiscării sumelor care depășesc plafonul stabilit în ordonanță, ceea ce înseamnă că dispoziția care conținea această sancțiune era abrogată implicit la data sesizării Curții Constituționale (13 noiembrie 1997).

Potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională nu se poate pronunța decât asupra dispozițiilor dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, ceea ce exclude exercitarea controlului de constituționalitate asupra unor dispoziții legale care nu mai sunt în vigoare, astfel că excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 149
din 27 octombrie 1998referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (2)
din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 din Legea nr. 69/1991, republicată, invocată de Consiliul Local al Municipiului Arad în Dosarul nr. 3.508/CA/1994 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și comercial.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 20 octombrie 1998 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 27 octombrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și comercial, prin Încheierea din 27 ianuarie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 din Legea nr. 69/1991, republicată, ridicată de Consiliul Local al Municipiului Arad într-o cauză civilă având ca obiect anularea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 706/1994, prin care au fost trecute în administrarea prefecturii imobilele situate în municipiul Arad, Bd Revoluției nr. 73—75.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată, deoarece, potrivit prevederilor art. 135 alin. (4) teza ultimă din Constituție, prin lege pot fi stabilite ca bunuri din domeniul exclusiv al proprietății publice și altele decât cele enumerate în art. 135 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că dispozițiile art. 115 alin. (2) din Legea nr. 69/1991, republicată, sunt constituționale, iar problema ridicată nu este de neconstituționalitate, ci de apreciere a probelor. Totodată art. 135 alin. (4) din Constituție prevede că, în afara bunurilor enumerate, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și altele stabilite prin lege. De aceea, prevederile atacate sunt în deplină concordanță cu dispoziția constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerea procesului de legea

atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Prin art. 1 al Hotărârii Guvernului nr. 706/1994, s-a stabilit că Palatele administrative din municipii-reședință de județ, care au funcționat ca sedii ale fostului partid comunist, trecute în proprietatea statului prin Decretul-lege nr. 30/1990 și prin Hotărârea Guvernului nr. 115/1990, sunt bunuri proprietate publică de interes național, iar prin art. 2 s-a dispus ca acestea să treacă în administrarea fostelor prefecturi, fiind nominalizate în anexa la hotărâre, unde se regăsesc și imobilele din municipiul Arad, Bd Revoluției nr. 73—75, județul Arad.

Ulterior datei de 28 decembrie 1994, când a fost sesizată instanța de judecată, Legea nr. 69/1991 a fost modificată prin Legea nr. 24 din 12 aprilie 1996 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 18 aprilie 1996; între alte dispoziții ale acestei legi, a fost adăugată și cea cuprinsă în art. 105, potrivit căreia consiliul județean și aparatul propriu al acestuia își au sediul în Palatul administrativ, proprietate publică de interes național, care este situat în municipiul-reședință de județ.

Întrucât în susținerea legalității Hotărârii Guvernului nr. 706/1994 s-a invocat noul text de lege, astfel cum a fost modificat, devenit art. 115 alin. (2), excepția de neconstituționalitate a avut ca obiect tocmai această reglementare, care prevede că „prefectul, subprefectul și aparatul propriu își desfășoară activitatea în prefectură. Prefectura și, după caz, consiliul județean și aparatul propriu al acestuia își au sediul în Palatul administrativ, proprietate publică de interes național, care este situat în municipiul-reședință de județ“.

Dispoziția legală potrivit căreia Palatul administrativ, sediul prefecturii și al aparatului propriu al acesteia aparține proprietății publice este în concordanță cu prevederile art. 135 alin. (4) din Constituție, care permit organului legislativ ca, în afara bunurilor expres enumerate în conținutul normei constituționale, să stabilească și altele care pot face obiectul proprietății publice. Prin aceasta nu se aduce nici o atingere principiului ocrotirii dreptului de proprietate privată prevăzut la art. 41 din Constituție, fiind incontestabil că aceste imobile nu au avut niciodată caracter de proprietate privată.

De altfel, cu privire la dispozițiile art. 115 din Legea nr. 69/1991, republicată, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 40 din 11 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 13 aprilie 1996, constatându-se constituționalitatea lor, deoarece prevederile atacate sunt în contradicție cu dispozițiile art. 119, care reglementează principiul autonomiei locale și cel al descentralizării serviciilor publice, cu ale dispozițiilor art. 135 relativ la proprietatea publică și nici cu dispozițiile referitoare la autonomia locală și consiliul județean,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, excepție invocată de Consiliul Local al Municipiului Arad în Dosarul nr. 3.508/CA/1994 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și comercial.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 159
din 10 noiembrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 lit. a) din Legea nr. 47/1991 privind constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 lit. a) din Legea nr. 47/1991 privind constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale în domeniul asigurărilor, ridicată în Dosarul nr. 695/1997 al Tribunalului Constanța — Secția comercială de Societatea Comercială „Port Dredging” — S.A. din Constanța în contradictoriu cu Societatea Comercială „Omniasig” — S.A. din Constanța și cu Societatea Comercială „Nasi Shipping Trading” — S.R.L. din Constanța.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 octombrie 1998, în prezența reprezentantului Societății Comerciale „Omniasig” — S.A. din Constanța și în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 noiembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 695/1997, Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 lit. a) din Legea nr. 47/1991, ridicată de Societatea Comercială „Port Dredging” — S.A. din Constanța. În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor

art. 115 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, prin lege, a proprietății private, indiferent de titular, precum și art. 53 alin. (2) din legea fundamentală, conform căruia sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale. Totodată autorul excepției consideră că art. 29 lit. a) din Legea nr. 47/1991 ar fi fost constituțional, dacă prevedea fie că scutirea de taxă de timbru se aplică atât asiguratului, cât și asigurătorului, fie că această scutire nu se aplică nici unuia dintre aceștia. Curtea Constituțională este, în aceste condiții, solicitată ca, admitând excepția de neconstituționalitate, să-l oblige și pe asigurat să-și timbreze acțiunea sau să statuteze că ambele părți sunt scutite de taxa de timbru în ceea ce privește acordarea despăgubirilor aferente contractului de asigurare.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că excepția de neconstituționalitate este nefondată, dat fiind, în principal, faptul că „scutirile de impozite și taxe operează asupra unor sume care despăgubesc pierderea sau deteriorarea obiectului asigurării”, în timp ce plățile de impozite și taxe ce se plătesc de societatea asigurătoare privesc profiturile acesteia ori, după caz, acțiunile pe care le susține în fața justiției. Guvernul arată, de asemenea, că, deși unele prevederi legale care cuprindeau scutiri de taxe au fost recent abrogate, printre acestea nu se află și cele cuprinse în art. 29 din Legea nr. 47/1991.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată

Art. 29 lit. a) din Legea nr. 47/1991, care face obiectul excepției de neconstituționalitate, prevede că sunt scutite de impozite, taxe de timbru și orice alte taxe despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi ce se acordă din asigurările de orice fel.

Cât privește aspectele de fond, puse în discuție prin formularea excepției, se constată că reglementarea conținută în art. 29 lit. a) din Legea nr. 47/1991 nu contravine nici uneia dintre dispozițiile constituționale invocate.

Într-adevăr, pe de o parte, exceptarea, prin lege, de la plata unor impozite și taxe a unor categorii de persoane fizice ori juridice sau a anumitor activități sau bunuri nu poate să fie considerată, prin ea însăși, ca neconstituțională. Dimpotrivă, exceptarea de la impozite și taxe ori stabilirea unor reduceri în această materie reprezintă o practică legislativă curentă care corespunde fie necesității de ocrotire a unor subiecte de drept, fie unor rațiuni economice. De altfel nici autoarea excepției nu afirmă că scutirea de taxa de timbru prevăzută de textul atacat ar fi neconstituțională, ci cere extinderea acestei exceptări și la acțiunile în justiție introduse de societățile de asigurări.

În cauză, nu poate fi vorba despre violarea, prin textul atacat, a egalității între titularii dreptului de proprietate privată, în sensul ocrotirii preferențiale a unora dintre ei. În practica sa constantă, Curtea Constituțională a stabilit că principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane aflate în situații deosebite, deoarece acest principiu nu înseamnă uniformitate. În acest sens este Decizia nr. 70 din 15 decembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 27 decembrie 1993. Pe de altă parte, astfel cum a decis Curtea prin Decizia nr. 140 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 4 decembrie 1996, tratamentul juridic diferit pentru situații diferite este admisibil și justificat tocmai de cerința ca egalitatea în fața legii să nu atragă privilegii sau discriminări.

Or, este evident că, în timp ce asiguratul reclamă, de regulă, despăgubiri pentru pierderea ori deteriorarea unui bun asigurat, societatea de asigurări urmărește, ca orice altă societate comercială, realizarea unui profit, pentru care are de plătit taxele și impozitele prevăzute de lege. Nu este vorba așadar despre un tratament diferit în considerarea titularilor dreptului de proprietate, în ceea ce privește ocrotirea acestui drept, ci despre luarea în considerare, la

stabilirea taxei de timbru, a anumitor particularități ale situației unor persoane fizice sau juridice. Asemenea reglementări, având aparența consacrării unor privilegii, sunt relativ numeroase în legislație. Este, de pildă, cazul scutirii de taxe a acțiunilor introduse în temeiul raporturilor de muncă de către salariați ori cel al acțiunilor judecătorești ce valorifică drepturi de creanță corelative unor obligații de întreținere. Iar reglementarea în chip diferențiat a unor asemenea obligații corespunde, neîndoielnic, și prevederilor constituționale privind justa așezare a sarcinilor fiscale.

Un alt motiv pentru care excepția de neconstituționalitate a art. 29 lit. a) din Legea nr. 47/1991 urmează a fi respinsă se referă la lipsa de competență a Curții Constituționale de a se substitui legiuitorului cu prilejul rezolvării unor excepții de neconstituționalitate al căror obiect privește lacune legislative ori în cazul unor reglementări legale despre care se pretinde că ar fi incomplete ori nesatisfăcător redactate.

Este cazul excepției de față, pentru a cărei soluționare ar trebui — astfel cum solicită autorul ei — să se pronunțe fie o decizie de obligare a unei părți la plata taxei de timbru, fie o decizie prin care cealaltă parte ar fi, la rândul ei, scutită de plata acelei taxe, ceea ce ar presupune o intervenție nemijlocită din partea Curții în activitatea de legiferare.

Sub acest aspect însă jurisprudența Curții Constituționale este constantă, statornicind limite ale competenței acesteia, cum ar fi: Curtea nu poate da o altă formulare textelor de lege pe care le-ar considera nesatisfăcător redactate (Decizia nr. 1 din 30 iunie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 28 iulie 1992), ea nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică, spre a îndeplini rolul de „legislator pozitiv” (Decizia nr. 27 din 12 martie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996) și nici nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite (Decizia nr. 45 din 2 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 12 mai 1995). Așadar, chiar dacă obiecția de neconstituționalitate ar fi, prin ea însăși, întemeiată — ceea ce nu este, desigur, cazul —, soluționarea ei printr-o modificare legislativă ar depăși competența Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 lit. a) din Legea nr. 47/1991, ridicată de Societatea Comercială „Port Dredging” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 695/1997 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,

10.11.1998

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 170

din 10 decembrie 1998

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2
din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare,
modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996 și modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, ridicată de Societatea Comercială „Publirom” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 592/1998 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 10 noiembrie 1998, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 17 noiembrie 1998 și apoi pentru data de 10 decembrie 1998, din cauza imposibilității constituirii completului de judecată, datorită spitalizării unui judecător.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Cluj-Napoca, prin Încheierea din 6 mai 1998, pronunțată în Dosarul nr. 592/1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate „a prevederilor art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1996, Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, cât și a reglementărilor din art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996”, ridicată de Societatea Comercială „Publirom” — S.R.L. din Cluj-Napoca într-o cauză care are obiect contestația la executarea titlului executoriu nr. 1.644 din 6 ianuarie 1998, emis de Administrația financiară a municipiului Cluj-Napoca din cadrul Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat a județului Cluj.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse la dosar în vederea susținerii excepției invocate, reiese însă că aceasta privește dispozițiile „art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997”.

În motivarea excepției se arată că dispozițiile atacate, potrivit cărora executarea silită a creanțelor bugetare poate începe chiar în ziua emiterii procesului-verbal de constatare, încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 41 referitor la protecția proprietății private și ale art. 48 care reglementează dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, întrucât dispozițiile atacate nu aduc vreo atingere drepturilor consacrate prin Constituția României, nu îngrădesc accesul liber la justiție

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, este neîntemeiată, deoarece procedura executării silite prevăzute de acest text „este o procedură mai rapidă și mai eficientă decât cea din dreptul comun, punând la dispoziția părților suficiente garanții procesuale”, care nu contravine prevederilor constituționale ale art. 21, 41 și 48, menționate de autoarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părților, concluziile procurorului, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate a art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, „Exercitarea căilor de atac la organele competente, de către plătitori, cu privire la stabilirea obligațiilor bugetare, nu suspendă obligația acestora de plată. Cu toate acestea, Ministerul Finanțelor, la cererea plătitorului, poate dispune, ținând seama de motivele invocate de acesta, suspendarea obligației de plată, până la soluționarea primei căi de atac”.

Acest text nu încalcă principiul accesului liber la justiție, consacrat la art. 21 din Constituție, deoarece, conform art. 9 din Legea nr. 105/1997, pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, împotriva deciziei Ministerului Finanțelor este deschisă calea acțiunii în justiție, hotărârea organului de jurisdicție administrativă fiind astfel supusă controlului judecătoresc.

Curtea Constituțională, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a stat că încheierea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu este contrară principiului prevăzut la art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, atâta timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.

Dispozițiile art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 nu încalcă nici prevederile art. 48 din

instituită în acest caz nu împiedică persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

În sfârșit, nu sunt înfrânte nici prevederile art. 41 din Constituție, deoarece textul atacat nu afectează protecția

proprietății private, împotriva executării silită pornite la cerea organelor Ministerului Finanțelor putându-se formula contestație la executare. În astfel de situații, instanța de judecată are posibilitatea de a suspenda, la cerere, executarea silită, până la soluționarea contestației la executare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1-3, art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, ridicată de Societatea Comercială „Publirom” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 592/1998 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 179 din 17 decembrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Legea nr. 42/1993 privind accizele la produsele din import și din țară, precum și impozitul la țiteiul din producția internă și gazele naturale

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Legea nr. 42/1993 privind accizele la produsele din import și din țară, precum și impozitul la țiteiul din producția internă și gazele naturale, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 1.176/1997 al Curții de Apel Iași.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 15 decembrie 1998, în lipsa înculpaților Măricuța Ionel și Kupan Eugen Francisc, a părții civile Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat a județului Iași și a părții civilmente responsabile, Societatea Comercială „Anim” — S.R.L. Miroslăvești, pentru care procedura de citare este legal îndeplinită, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea de Apel Iași, prin Încheierea din 6 octombrie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Legea nr. 42/1993, ridicată din oficiu într-o cauză penală având ca obiect judecarea recursurilor declarate de inculpați.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate, potrivit cărora, deosebit de sancțiunea penală, plătitorul are obligația să achite accizele, majorările de întârziere, precum și o sumă egală cu valoarea obligațiilor fiscale datorate, contravin art. 41 alin. (8) din Constituție, potrivit căruia pot fi confiscate, în condițiile legii, numai bunurile destinate, folosite sau realizate din infracțiuni. Or, suma ce constituie dublul obligării fiscale a fost dobândită de inculpat în afara activității infracționale. Dispozițiile art. 41 alin. (7) din Constituție instituie prezumția caracterului licit al bunurilor dobândite, iar averea dobândită legal nu poate fi confiscată.

Prevederile Legii nr. 42/1993 au fost abrogate în întregime prin art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997. Această abrogare însă nu produce efecte în speță, deoarece dispozițiile art. 18 alin. 2 din Legea nr. 42/1993 sunt reglementări de drept civil și întrucât au fost cuprinse într-o lege penală. Deoarece activitatea infracțională s-a desfășurat în perioada în care dispozițiile atacate erau în vigoare, acestea sunt aplicabile în cauză, iar

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Președintele Camerei Deputaților a comunicat punctul său de vedere, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, atâta timp cât nu se face dovada inexistenței infracțiunii, deoarece obligația de plată a unei sume egale cu valoarea obligațiilor datorate, rezultat al săvârșirii unei fapte prevăzute la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 42/1993, nu este consecința dobândirii licite sau ilicite a averii, ci urmarea săvârșirii unor fapte ce constituie infracțiuni.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Legea nr. 42/1993 este inadmisibilă, deoarece, la data invocării ei, Legea nr. 42/1993 era abrogată în întregime prin art. 38 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor taxe indirecte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 29 decembrie 1997, care a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 1998. Noua reglementare nu a preluat în textul său dispoziții similare celor prevăzute la art. 18 alin. 2 din Legea nr. 42/1993, a căror neconstituționalitate s-a invocat. Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională poate decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei. Legea nr. 42/1993 fiind abrogată în întregime, excepția invocată era inadmisibilă încă de la data la care a fost formulată.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Legea nr. 42/1993 privind accizele la produsele din import și din țară, precum și impozitul la țigetele din producția internă și gazele naturale, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 1.176/1997 al Curții de Apel Iași.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.

